

Geboorteverhaal.... van de vroedvrouw

Mag ik jullie vandaag even meenemen naar het Oude Griekenland?

Daar was Zeus, de oppergod, getrouwd met Hera. Maar hij was niet zo'n trouwe echtgenoot en wanneer hij een andere godin, nimfe, Titanide of ander aantrekkelijk wezen tegenkwam, dan kon hij zich niet inhouden. Zo geschiedde het ook bij Leto, de bedeesde dochter van Phoibe en Koios, twee Titanen. Zeus maakte haar zwanger. Maar die zwangerschap verliep niet vlekkeloos. Toch toonde Leto grote moed en waarschijnlijk was het deze buitengewoon moedige triomf, die ervoor zorgde dat Leto later vereerd zou worden als GODIN VAN HET MOEDERSCHAP.

Toen Hera namelijk ontdekte dat Zeus Leto zwanger had gemaakt, gelastte ze haar grootmoeder Gaia (Moeder Aarde) om Leto elk stukje grond te ontzeggen waar ze kon bevallen. Ze was namelijk niet van plan toe te staan dat het hemelse bestelsel werd verstoord door nog een bastaardkind. Nu de arme Leto nergens aan land mocht komen, voer ze over zeeën om een plek te zoeken waar ze kon bevallen. De zee was woelig, heel erg woelig en Leto bad tot Zeus om haar te helpen. Het enige wat hij kon doen was zijn broer Poseidon overhalen om golven op te wekken en haar bootje naar Delos te sturen, een klein, onbewoond eiland die niet onder de vloek van Hera viel.

Uitgeput ging Leto aan land. Ze had nog net de kracht om achter de duinen te kruipen en een veilige plek te zoeken langs het strand. De paar pijnboompitten en grassen die ze daar vond, waren niet genoeg om het leven dat ze in zich voelde te voeden. Daarom ging ze naar de voet van de berg Kynthos en leefde ze een maand op vruchten en noten, als een wild dier, maar veilig voor de vloek van Hera.

Op een dag maakte knagende honger plaats voor hevigere pijscheuten. Alleen, zonder hulp, beviel Leto van een dochter, het mooiste meisje dat ooit was geboren. Nog nahijgend gaf Leto haar de naam ARTEMIS. De boreling was sterk en begiftigd met een verbazingwekkende soepelheid. Daar werd de eerste dag van haar leven meteen een wonderlijk beroep op gedaan. Want nu begreep Leto waarom haar zwangerschap zo moeilijk en zwaar was geweest: er zat nog een kind in haar, en dat was dwars komen te liggen in het geboortekanaal en veroorzaakte ondraaglijke pijnen. Artemis bleek instinctief te weten hoe een kind vlot ter wereld moest worden gebracht en assisteerde bij de geboorte van haar tweelingbroer APOLLO.

Artemis was zo niet enkel de EERSTE VROEDVROUW ooit, maar werd later ook de godin van de jacht, de kuisheid, van het ongetemde, van honden en hinden, van VROEDVROUWEN en de maan.

(vrij naar 'Mythos' van Stephen Fry)

Wat onthouden wij hier vooral uit?

Dat de (eerste) vroedvrouw (ooit) beeldschoon was (hihi).

Dat Artemis gebruikt maakte van haar natuurlijke instincten.

Dat wij, vroedvrouwen, een eigen godin hebben.

Ja zeker, dat allemaal, maar vandaag willen wij graag inzoemen op het feit dat Artemis geen vroedvrouw zou zijn zonder haar broer. Zat er geen tweede kindje in Leto's buik, dan had Artemis nooit die instincten gevoeld en had ze misschien nooit geassisteerd bij een bevalling...

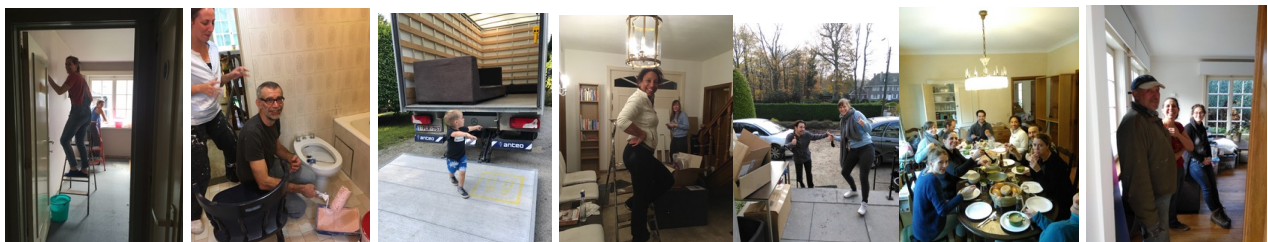
Maw: het is maar door haar broer, door haar familie, dat Artemis een vroedvrouw werd.

Deze ietwat filosofische gedachte nemen wij graag mee naar vandaag.

Wij starten onze fietstocht aan onze praktijkruimte in Destelbergen. Dankzij 'Bomma en Bompa' kunnen wij onze job uitoefenen vanuit deze fantastische locatie. Dat het een praktijk zou worden vonden ze al super, maar dat hun eigen kleindochter daardoor haar job als vroedvrouw verder kon uitoefenen, bleek een extra troef.

Het oude huis diende wel wat gerenoveerd en opgefrist te worden voor we onze praktijk erin konden vestigen. Op wie konden we rekenen om dat te doen? Of onze vrienden, partners, lieven, kinderen, moeders, vaders, ... kortom onze (extended) familie! Zij braken af, bouwden op, schilderden, poetsten, deden boodschappen...

En eenmaal we aan het werk zijn, zijn het alweer deze familieleden en vrienden die zorgen dat er eten in huis is, dat de kinderen onverwachts moeten opgehaald worden 'omdat we een bevalling hebben en niet weten wanneer we thuis zullen komen', die ons kersenpitje opwarmen als we van een winterse huisbezoekenronde komen, ...

We willen de fietstocht van vandaag dan ook helemaal opdragen aan ALLE mensen rondom ons. Zonder hen waren wij niet 'als vroedvrouwen geboren'. Dan konden wij onze job niet uitoefenen zoals we dit nu doen, dan gingen we ons hart en onze passie niet kunnen volgen.

Dus bedankt aan al onze moeders, vaders, broers, zussen, partners, kinderen, vrienden, collega's om ons 'vroedvrouw' te laten zijn!

Willen jullie nog een bewijs van hoe sterk families kunnen zijn?
Tijdens onze fietstocht in Gent kwamen we dit beeldhouwwerk van de Mammelokker tegen.

De naam 'Mammelokker' is afkomstig uit het Gentse dialect en betekent letterlijk *borstzuiger* (*mamme* = *borst* en *lokken* = *zuigen*).

De legende stamt uit de Romeinse oudheid en wordt verteld door Valerius Maximus in zijn *Facta et dicta memorabilia*. Cimon is een oude man die in de gevangenis zit en is veroordeeld tot de hongerdood. Zijn dochter Pero mag hem wel bezoeken, maar mag geen eten meebrengen. Ze houdt hem in leven door hem dagelijks de borst te komen geven.

Onze fietstocht eindigde vandaag in AZ St Lucas

